

1076. szám.
1879. Március 30.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 óra 4 frt, 3 óra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúsnál. **Kiadó-hivatal:** Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 l. asábos nempareille sor 10 kr.

XXII. évfolyam.

H E P! H E P!

SZÁMOLGATJA a procentjít,
 Smirkász: Hindert farczig, finefczig
 Egész világ az övé lesz — —
 — Áj, váj —
 Voszidusz far e gezéresz?

A policzáj, bármily léha,
 Jót is talál tenni néha...
 Betekint Smirkász Smülehez...
 Áj, váj!
 Voszidusz far e gezéresz?

Smirkász Smüle, Iczig, Áron,
 Tul vannak már a határon,
 Bécs közel van Pestmegyéhez
 Áj, váj!
 Voszidusz far e gezéresz?

Pestmegyébe, Budapestre
 Szalad a sok szedtevette
 Pesti Smirkász nagy bajt érez:
 Áj, váj!
 Voszidusz far e gezéresz?

Pesti Smüle Iczig, hep, hep!
 Nagy procentért jaj most nektek!
 Pénzetek az ördögé lesz —
 Áj, váj!
 Voszidusz far e gezéresz?

Mulik egy hét, kettő, három,
 S békében él Iczig Áron...
 Hej! majd hogy ha Pest övék lesz
 Hep! hep!
 Akkor lesz itt csak gezéresz.

GARABONCZÁS DIÁK.

AMERIKÁBÓL.

Twain Marc és Bret Harte a híres két humorista egy szindarabot irt, s azt a new-yorki »fift avenue« színházban elő is adatták. A hatás nagyon sok kívánni valót hagyván hátra, Twain Marc az előadás után következő beszédet tartott a közönséghez: »Uraim! eredetileg ezen szindarab, oly rendkívüli módon hosszú, annyira bő, némely helyen annyira mély és sok mindent tartalmazó volt, hogy eljátszásához legalább tizennégy este kellett volna. Én ezt előnynek véltem és már láttam képzeletben az egy estei részletet bezáró függőnyt, nagy betűkben azon felirással: »Folytatása holnap estve 7 órakor.« De az igazgató más véleményen volt. »Ez nem megy«, mondá »tizennégy nap egy darabnak tulságosan sok. Még az Unio törvényeivel is bajba keveredünk, mert ezek világosan tiltják, hogy az ember felebarátait készakarva kinozza«. És hozzáfogott a darab javításához — ollóval. Nyirt — nyirt; én magamon kívül voltam örömben hogy mennyit nyert a darab ezen javítások által: minél többet le ollóztak belőle, annál jobb lett. Megvagyok győződve hogy ez lett volna a világ legjobb színműve ha — a javítást tovább folytatják, de az obló el romlott s így a darab színre került. De nyugodjanak még uraim, az olló már ki van köszörülve és biztos vagyok benne, hogy ez lesz a világ legkitűnőbb színműve, mihelyest — a még meglevő részt is le ollózzuk.

Az országházból.

Tisza K. Ugron Gábor képviselő ur még akkor pályában volt, mikor — —

Ugron. Személyes kérdésben kérek szót. Visszautasítom a miniszterelnök ur megjegyzését, mert én arról nem tehetek, hogy pályában voltam.

Tisza K. Jól van no! Tehát nem volt pályában...

Ugron. Személyes kérdésben kérek szót. Visszautasítom a miniszterelnök ur megjegyzését, mert abban, hogy pályában nem voltam, a dajkám hibás, de én arról nem tehetek.

Tisza K. Tehát ne beszéljünk a pályáról. Ugron Gábor képviselő ur — —

Ugron. Ismét vissza kell utasítanom a miniszterelnök ur sértegető megjegyzését, mert én még arról sem tehetek, hogy Ugron Gábor vagyok.

Czigány ellenőrzés.

Aligha tudja mindenki, hogy mivel ellenőrzi a cigány-banda azt a megbizottját, a kit kiküld kebeléből a publikumhoz »tányérozni.« Hát az egyik kezébe fogja az illető kiküldött a tányért, a másik kezébe pedig köteles egy élő legyet szorítani s vissza kerülve a banda szeme láttára azt szárnyra bocsátani. Így aztán bizonyos, hogy nem csenhetett el azzal a kezével a másik kezében levő tányérról semmit.

Leány hát leány.

(Egy összevissza mozgósított önkéntes élményeiből.)

Zenicza főutcáján láttam meg a legelső legszébb bosnyák angyalt. Annyi hosszú kalandozás után egy szép leány! Ugy néztem rá, mintha csak álmomban láttam volna ilyen leányt, s most az itt előttem megelevenül.

A hatást nem csökkentette az, hogy a szép lány épen szilvát főzött. Hasznos dolgot cselekedett. Csak néha nézett ki a nyitott ablakon az utcára.

Eszembe jutott a török hölgyek erényessége, tartózkodása. Valami ingerlő van e gondolatban.

Megpróbáltam a »Fenster - Promenade«-ot, mint azt pesti gavalléroktól láttam. A szép hűri észrevette, hogy őt csodálom, s annak jeléül, hogy megértett, hátat fordított felém.

Ah! kedves szépem! Azért, hogy épen főzesz én nem hagyom magam lefőzetni.

S ez egyszer vissza-éltem osztrák-magyar katonaságom által nyert jogommal. Erőszakoskodtam. Bementem a bosnyák leányhoz. Ha pálinkát főz, vásárolok tőle egy pohárral. Haragtól villámló szemek fogadtak. Ezekről nem féltem, mások pedig, a kiktől inkább tartottam, nem voltak jelen.

Furcsa tete-à-tête.

A leányban volt annyi haragos erély, hogy a főző kanállal ajtót mutatott, de volt annyi tapintat is, hogy nem kiabált apja anyja után. Hősies magatartás, persze ott a bosnyák földön. A civilizált világban is fordulnak elő ily jelenetek. Ez utóbbiaknak azonban én nem adnám ez elnevezést. Ki keresne a bosnyák leány vörös pruszlikos kebelében ravasszságot?

Baj, baj, hogy nem tudtam hozzá szólni. Folytattuk a néma játékot. Kezemet nyujtottam felé, mosolyogtam. Ezzel azt mondtam neki:

— Édes szivem ne haragudj! Add kezed jeléül annak, hogy te sem haragszol.

A leány megértett. Arczán a pir majd kicsattant. Lehajlott lábaihoz. Lehuzta fatalpu, magas sarku czipőjét.

Eszembe ötlött mindjárt, a mit a törökökről olvastam, hogy azok, mikor a mecsetbe lépnek, lehuzzák saruikat. A saru lehuzás tehát tiszteletet jelent, per consequentiám a bosnyák leányka tisztelettel van irántam.

A papucscsal a leány veszedelmes mozdulatot tett felém. A magas sarok az orromnak irányult.

Rögtön kiillant fejből a török szokások, rítusok exegesis. Egy pillanat alatt megértettem a feleletet:

— Majd elmégy innen pokolba, vakmerő!

Siettem az ellenvetéssel. Kezemet szívemre szoritottam.

A leány arczán észrevehető volt a változás. Állát féltényerére nyugtatta s nézett rám sokáig.

— Nem hazudsz?

Én mindkét kézzel szorongattam a baloldalamat.

A leány letette a czipőt.

— Jól van, már nem haragszom.

Aztán egy heves mozdulattal kezemre mutatott, majd oldalfelé intett:

— Vesd le azt a keztyűt.

Engedelmeskedtem.

Minő változás! A leány jókedvüleg mosolygott. A meztelen kéz egészen megnyerte a szívét. De még mindig volt valami kívánni valója. Egy dobozra mutatott. Abban finomra vágott dohány volt. Cigarette sodortam, s rágyújtottam. Meg volt a teljes boldogság. A leány elfelejtette a pálinka főzést. Szenvedélyesen átölelte nyakamat.

Mikor Zeniczáról eltávoztam, Fatime keservesen sirt, s emlékül egy káva-darálót nyújtott át.

Csetényi Adolf.

Pattogatott kukoricza.

Tisztaság.

*Azt mondjad, hogy Irén házában semmi se tiszta,
Hogy minden helyen ott ujjnyi a por meg a szenny:
Rágalom ez! nézd, mily ragyogó az ablaküveg, min
Át udvarlőit folytonosan lesi ő.*

CENSOR.

Ex kathedra.

X... jogtanár ur kedvence volt a jogászságnak, mert szokása volt, hogy a száraz jogtudomány magyarázása közben egy-egy tréfával, adomával ébresztgette fel a lankadó figyelmet. Hanem egy-két élcz egy egész hosszú órára nem volt ám képes a jogász ifjurak unalmát elűzni. Fogták ezek, s míg a tanár Verböczyvel bajlódott, ők kihuzogatták zsebeikből a magokkal hozott mulattató olvasmányokat, s eldugva azokat az előbb ülők háta mögé, elkezdtek olvasni.

Észre vette ezt a tanár, de nem akarta »ifju barátait«

egyenes megszólítás által megszégyeníteni, hallgatott. A következő előadáson azonban, midőn a tanár elhelyezkedett kathedrájában, a fiuk is elhelyezkedtek olvasmányaikkal, a tanár ur következő megszólítással kezdte meg a praelectiot:

— Tisztelt olvasó közönség!

A nebulók megértették a vágást, szép lassan zsebre csusztatták a regényeket s úgy figyeltek tanárjok minden szavára, mint a szentírásra.

Aprilis elseje.

ahaha! A bolondok napja!

— Hány nyak hajolhat, hány derék,
S hány ember ünnepet tarthat ma,
Hogy újra egy évet megért...
Nem; mind tagadja, bölcszet játszik
S csinál mély ránczu homlokot.
Az öreg nap vigan pipázik
Félöttük, s gunynyal vigyorog.

Itt avas könyvek, poros akta...
Közöttük a tudós viraszt.

Betükből fellegvárat rakva
Teremt, hoz uj világokat!
Ő firtatja a »boldogságot«
Én meg iszom a hegy levét;
S — tudj' a tatár (a sors oly álnok!) —
Nem én lelem meg-é elébb?

Ott speehel a képviselő ur;
Mennydörgő szókkal megtanít,
Hogyan kell lealcázni rúttól
A társadalom bajait.
Ez csak a gyógyszer — mondja — nem más!
Én itt nótázok sipomon...
S melyikünk szerencsésebb flótás:
Én nem tudom.

Jajdul a bankár: ördögadta!
Nem látták a Nanettetmet?
»Előáb szállt éppen itt fogatba,
Helyette... más mondá: »mehet!«
Ennek is neve-napja van már,
— A fátum szörnyen csintalan;
Oh tudós, képviselő, bankár
És nektek is több jó — uram!

Csak az a bölcs, ki vidám füttyyel
Röpüli át az életet;
Mint a madár a légbe reggel
Mulatni, élni ugy siet.
Megülni kancsók táborában,
De — átugorni a kövön...
Az ajkon dal, a főben mámor,
S a szívben virradó öröm...

Hahaha! A bolondok napja!
Hej a ki bölcs, de jó neki...
Hány ember ünnepet tarthat ma,
Még — — jó magam se véve ki;
S velem együtt téged se rózsám,
Kik olyan bolondok vagyunk
Hogy... szívünk van, szeretjük egymást
És mert szeretjük, meghalunk!

Csáktornyai.

— Megnyertük a csatát bajtárs, ezt egyedül generálisunknak köszönhetjük, — szólott egy baka a másikhoz.

— Hogyan? hiszen beteg volt a generális.
— Épen azért, — felelé amaz.

— Mi a végrendelet? kérdi a tanár.

— A végrendelet oly irás, melyet az ember halála után készít, felel a diák.

Pompás, harsogó predikációt csapott az új lelkész a híveknek, dicsérték is mindenütt, mire egy öreg anyóka így szól:

— Nem sokat ért ez, az ember aludni sem tudott tőle.

Egy uracs kedvesének éji zenét akarván adni, megfogadta a cigánybandát egy órára 10 frtéért. A banda a rendelt időben rákezdé lassu, olvasztó nótáját. Mire az uracs közbeszól:

— Mit hegedültök olyan lassan? Egy óra rövid idő s 10 frt nem bolondság.

— Édes anyám, szólott X. ur N. asszonyságnak, ha beteg, ne hívassa magához Hopp orvos urat, az én öcsémet is az kurálta, s úgy megterhelte gyógyszerekkel, hogy még két héttel is beteg volt meggyógyulása után.

Egy cigány meghallotta, hogy vén pajtása, ki neki adósa volt, haldoklik. Siet gyorsan hozzá.

— Hé dade, kiált neki, fizess meg.

— Ugyan hagyj már nyugodtan meghalnom!

A hitelező azonban nem tágitott.

— De addig meg nem halsz, míg engemet ki nem fizetsz!

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

az

„ÜSTÖKÖSRE.“

Az új negyedév közeledtével felkérjük olvasóinkat, hogy előfizetéseiket mielőbb megújítani sziveskedjenek nehogy a lap szétküldésében zavar történjék.

Előfizetési ár: három hóra 2 frt.

Az „ÜSTÖKÖS“ kiadóhivatala.

ÉDESKÜTY L.

magyar kir. udvari ásványvíz-szállító,
Európai gyógyfürdők és ásványvíz-források vezérügynöke

Budapesten, Erzsébet-tér 7. szám.

Természetes ásványvizek és forrástermények telepe.

Főraktára:

Adelheid, Bártfa, Bikszád, Bilin, Borszék, budai keserűvíz-források, Buziás, Carlsbad, Cigelka, Csiz, Franzensbad, Előpatak, Ems, Friedrichshall, Fűred, Giesshübl, Gleichenberg, Hall, Igmánd, Johannisbrunn, Ivánda, Kissing, Klausen, Koritnica, Krondorf, Levicó, Lippik, Lubló, Luhí, Luhácsóvit, Marienbad, Német-Keresztúr, Olenyova, Parád, Prebla, Püllna, Pyrmont, Radein, Rohitsch, Römer, Saldschitz, Schwalbach, Selters, Spa, Suliguli, Szántó, Szliács, Szolva, Szulin, Tarasp, Vichy és Wildungeni forrásoknak.

Ezen régi czég, valamint az orvos urak, úgy a t. ez. közönség bizalmát bírván, gyors fogyasztásnak örvend, minek folytán azon helyzetben van, mindenkor friss töltésű vizekkel szolgálhatni.

Az ásványvizek valódisága es frissesége tekintetében, a készletek a városi főorvos ellenőrzése alá vannak helyezve.

Árjegyzékek kivánatra ingyen szolgáltatnak ki

Ásványvíz-ivoda.

A közelekvő kellemes sétány és tizletemben tett készület nagy alkalmat nyujtand az ásványvíz gyógyhasználatára.

Marienbadi, seltersi, luhí, koritniczai, budai keserűvíz és carlsbadi (ezen utobbi melegítve) pohárszámra is szolgáltatnak ki.

Egy tagosított

birtok Nográdmegyében, 3 órányira a vasuti állomástól
szabad kézből

jutányos áron azonnal

eladandó. — Bővebb tudósítást ad

Schwarz F.

Akácza-utca 58. sz. 2. ajtó Budapesten.

Temesváry Mór cipőgyára

BUDAPESTEN,
király-utca 1. sz. baró Orczy-féle ház.

Hölgyeknek:
Sétálczipő (dívtatos félczipő) legfinom b-
tan kiállítva frt 2.20
Regatta-czipő hevederrel, logfinomab
lasting- v. bőrből, legdivat-abb
alak frt 2.80

Eber-asting czüg-topán, 20 cmtr. ma
gas, legfinomabb fajta frt 3.20
Bőr czüg-topán, 20 cmtr. magas, erős
dupla talppal fra 3.20

Uraknak:
Házi czipő finom bőrből frt 1.10
Félczipő a nyári ivadra, legjobb zerge-
bőrrel erős talppal frt 3.80
Czügos topánok chagrin- vagy zerge-
bőrből, legjobb fajta frt 3.80
Borjubőr topán (vik-zos) erős dupla
talppal, első minőségű frt 4.—
Ka'dskid-topán (kesztyűbőr) képzeltető
legjobb minőségű frt 4.50
Chagrin v. vikszes b. reszmák magas
szárral és dupla talppal frt 8.80
Megrendelések utánvét vagy az
összeg beküldése mellett a legjobban
teljesítettnek. 288
493
Kimerítő árjegyzékek ingyen.